

پنجم مارس سالروز تولد رزالوگزامبورگ گرامی باد

(به مناسبت 8 مارس)

تقدیم به همه زنان کمونیست مبارزی که آگاهانه و بیباکانه برای تحقق جامعه نوین کمونیستی، جامعه ای که در آن ستم جنسی محو گردیده است، به مبارزه با سیستم بهره کشی انسان از انسان در سراسر جهان به پا خاسته و برای رسیدن به این هدف بزرگ و انسانی خویش درمقابل تمام مشقات و سختی ها با فداکاری و شجاعت غیر قابل توصیفی ایستادگی کرده و از هیچ مانعی برای رسیدن به جامعه مورد نظر خود هراس به دل راه نداده و نخواهند داد.

هرسال بانزدیک شدن ماه مارس به درستی و بطور طبیعی شور و شوق فراوانی در میان زنان کمونیست، مبارز، آگاه و پیشرو برای برگزاری 8 مارس دیده میشود. طبیعتا این شور و شوق برای مبارزه و فعالیت بر علیه ستم جنسی که در طول تاریخ بر زنان روا شده است خیلی طبیعی، درست و قابل دفاع میباشد. ستم جنسی بر زنان باعث گردیده که زنان بیشماری به عرصه مبارزه برای رفع این ستم و بر علیه بی حقوقی و تبعیضی که بر آنان در زمینه های مختلف (کار، پوشش، ازدواج، طلاق، سرپرستی فرزندان) روا میگرددو بر علیه انقیاد و بردگی کارخانگی به پا خیزند. درکنار این تبعیضات که بر بسیاری از زنان در جامعه اعمال میگردد، درعین حال باید توجه داشت که زنان کارگرو زحمتکش از یک سو توسط سرمایه داران استثمار شده و از طرف دیگر با ستم جنسی که به عنوان زن از طرف جامعه، قوانین، مذهب و فرهنگ مردسالارانه بر آنان اعمال میشوند روبرو هستند.

وبه این صورت است که زنان کارگر و زحمتکش دچار ستم مضاعف میشوند. در هیچ کدام از جوامع موجود، حتی در مدرنترین آنها، زنان از ایندو ستم رها نیستند. در ضمن در جوامعی که رژیمهای توتوکرات بر آنان مسلط میباشند، این ستم شدید تر و چند برابر میشود، نمونه بسیار بارز آن وضعیت و شرایط تبعیض و ستم جنسی و سرکوب و فشار بیش از حدی است که رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی به زنان با قوانین قرون وسطائی خود اعمال میکند. بطوریکه زندگی روزانه دختران و زنان در ایران با مبارزه ای سخت و بی امان با رژیم ددمنش، زن ستیز و بهره کش جمهوری اسلامی توأم میباشد. مناسبانه در سراسر دنیا زنان بسیاری برای بدست آوردن اندکی آزادی و رهائی از دست قوانین ارتجاعی، استثمار و زن ستیز مجبور به پرداختن بهای گزافی شده اند.

رهائی که بسیار سنگین بوده و در بعضی نقاط دنیا به قیمت از دست دادن جان خود، دستگیری، شکنجه، زندان و اعدام بوده است. هنوز در پیشرفته ترین سرمایه داری های جهان، بر خلاف ادعائی که سران این دولتها دارند، زنان از حقوق کامل با مردان برخوردار نیستند. خصوصا زنان کارگر در سراسر دنیا با مشکلات و سختی های فراوانی برای گذران زندگی خود و فرزندانشان دست به گریبان هستند. برای مثال مادران تنهای کارگر مجبورند با حقوق کم و با عدم امکانات و نبود مهد کو دک های ارزان و مناسب، با سختی زیاد هم از فرزندانشان مراقبت کنند و هم برای گذران زندگی خود و فرزندانشان ساعات زیادی در خارج از خانه و همچنین در خانه به تنهایی به مراقبت از فرزندانشان خود به پر دازند و در واقع همیشه در گیر معضلات زندگی میباشند و هیچ گاه وقت و در آمد کافی برای استراحت و آرامشی که خود را برای کار روز بعد آماده کنند را ندارند و حتی در حالت بیماری به مراقبتهای لازم و ضروری مورد نیاز خود دسترسی ندارند.

در ضمن تعداد بیشماری از این زنان نیز با خشونت و تبعیض ناشی از جامعه مرد سالار روبرو میباشند. خشونتیی که از یک طرف به وسیله سرمایه داران و از طرف دیگر به وسیله همسران، بستگان و مردان با معه و شریک زندگی ایشان بر آنان اعمال میشود. طبیعی است که فعالینها و مبارزات زنان در جهت بدست آوردن حقوق طبیعی خویش میتوانند تا حدی وضعیت آنان را بهبود بخشند اما هرگز به حل نهائی و رفع قطعی ستم بر آنان منجر نخواهد شد. برای رفع قطعی و از بین بردن عوامل ستم بر زنان باید که دست به ریشه زدو عامل ستم جنسی و مضاعف را که همانا سیستم سرمایه داری و بهره کشی انسان از انسان است را از بین برد.

برای انجام این امر مهم و رسیدن به هدف نهایی ، باید زنان را هر چه بیشتر و بیشتر برای شرکت در عرصه فعالیت سیاسی ، انقلابی و کمونیستی تشویق کرد و ریشه های این ستم را برای زنان توضیح داده و آنان را به مبارزه سیاسی بر علیه کلیت سیستم استثماری به میدان مبارزه دعوت کرد . تا که آنان نیز در کنار سایر افسران استثماری شده به مبارزه بپیگیر و انقلابی بر علیه سیستم موجود اقدام کنند . به جز این ، همه راه حل ها موقتی و روبنایی و برای کوتاه مدت است و فقط برای بخشی از زنان تاثیر مثبت میتواند داشته باشد ، اما و در نهایت ستم جنسی به خودی خود باقی خواهد ماند .

یکی از زنانی که در کنار زنان مبارز پیشماری ، در این راه با اراده ای سترگ و پولادین و با اعتقادی راسخ و خدشه ناپذیر به پا خاست و به مبارزه کمونیستی و بی امان خود بر علیه سیستم سر مایه داری دست زد و برای پیشبرد هدفی که به آن معتقد بود تا پای جان خویش به مبارزه ادامه داد ، کمونیست انقلابی رزا لوکزامبورگ بود . او با نوشته های پیشمار ، مبارزه تئوریک و با پراتیک انقلابی خود خدمت بزرگ و عظیمی به طبقه کارگر و در نهایت به زنان در مضاف با سیستم سر مایه داری و طبقه سر مایه دار کرد و سعی به حل قطعی مسئله ستم بر زنان نمود .

رُزا در 5 مارس 1981 در شهرزاسک درکشور لهستان از یک خانواده یهودی الاصل دنیا آمد و در سنین بسیار نو جوانی به فعالیتهای انقلابی روی آورد .

در سال 1898 به جنبش کارگری آلمان پیوست و با کوشش و جدیت فراوان به نویسندگی در یکی از روزنامه های مهم آلمان به نام دی نویه تسایت (عصر جدید) مشغول شد . و با تمام وجود ، عشق و علاقه در جنبش کارگری و سوسیالیستی آلمان به فعالیت پرداخت . در این سالها دو گرایش در جنبش کارگری وجود داشت : یکی گرایش انقلابی و دوم گرایش رفرمیستی . سخنگوی گرایش رفرمیستی برنشتاین بود . برنشتاین در بین سالهای 1896-1898 به نوشتن یک سلسله مقالات به نام " مسائل سوسیالیسم " پرداخت که در این مقالات آشکارا و پیشروانه به اصول مارکسیسم حمله کرد و بحث های شدیدی در این رابطه در گرفت که رُزا لوکزامبورگ با صلابت و قاطعیت تمام بدون هیچ تردیدی به دفاع از مارکسیسم پرداخت و در کتاب خود به نام رفرم اجتماعی یا انقلاب اجتماعی به شدت به رفرمیسم حمله میکند .

برنشتاین برخلاف نظریه مارکس که انقلاب و قهر انقلابی را برای براندازی نظام سرمایه داری اجتناب ناپذیر میدانند به گذار تدریجی به سوسیالیسم معتقد بود و با استفاده از پارلمان و انجام رفرم از بالا و در دستگاه نظام بورژوازی رسیدن به سوسیالیسم را امکان پذیر می دانست . چیزی که بعدها به راه رشد معروف شد . رزا از مخالفان سر سخت برنشتاین بود و از نظریه انقلاب در مقابل نظریه رفرم برنشتاین دفاع میکرد .

رزالوکزامبورگ در سراسر زندگی بر بار خود به مبارزه با رفرمیسم حاکم بر انترناسیونال 2 و بر علیه شو نیسم سو سیال دمو کراسی مشغول بود . او لحظه ای از مبارزه نظری و عملی خود بر علیه بورژوازی و امپریالیسم غافل نماند و هیچ گونه توهمی به اصلاحاتی که از طرف بورژوازی صورت میگرفت نداشت . او همانطور که از یک کمونیست انقلابی انتظار میرفت و میروید راه حل را رهائی طبقه کارگر و در نهایت بشریت را از یوغ بردگی کار مزدی نه در اصلاحات و رفرم بلکه در انقلاب پرولتری میدید . تلاشهای بی دریغ ، پر شور و آگاهانه او برای احیای جنبش انقلابی کارگری و زدودن این جنبش از انحرافات رفرمیستی با اعتقادی راسخ و تا آخرین لحظه های حیات پر بارش ادامه داشت . در این زمینه به نوشته ها ، مقالات و سخنرانی های زیادی پرداخت .

در هنگام وقوع جنگ امپریالیستی (جنگ جهانی اول) حزب سوسیال دموکرات آلمان از موضع دفاع از بورژوازی خودی و جنگ طلبی امپریالیسم جهانی به نفع اعتبارات جنگی که فیصراحتی مثبت داد و از 11 نماینده حزب سو سیال دموکرات فقط 5 نفر را مخالف بر علیه جنگ امپریالیستی دادند . در چهارم ماه اوت تمام اعضای حزب سوسیال دموکرات به نفع اعتبارات جنگی رای دادند . چند ماه بعد رزا به همراه گروه کوچکی ، جمعیت اسپارتاکوس را تشکیل دادند و قاطعانه بر علیه موضع دفاع طلبی حزب سوسیال دموکرات ، از بورژوازی آلمان قاطعانه ایستادند . او و یارانش شرکت در جنگ امپریالیستی و دفاع از بورژوازی کشور خودی را رد کردند .

رُزابه مدت 4 سال برچم سوسیالیسم و دفاع از انترناسیونالیسم پرولتری را برافراشت و از موضعی رادیکال و کمونیستی بر علیه شرکت آلمان در جنگ امپریالیستی رای مخالف داد و چهره شوینست های سوسیال دموکرات را که به تصویب بودجه برای شرکت در جنگ امپریالیستی رای موافق داده بودند را افشاء کرد . رزا بخاطر نظرات ضد شرکت در جنگ امپریالیستی و مواضع کمونیستی خود با رها به زندان افتاد . او در سخنرانی خود در فرانکفورت گفت : "اگر انتظار داشته باشید که علیه برادران فرانسوی و سایر برادران خارجی خود اسلحه بدست بگیریم ، در جواب شما میگویم که من اینکار را نخواهم کرد " او مصممانه به افشای موضع ضد پرولتری سو سیال رفرمیستها و سو سیال شو نیستها می پرداخت . رزا بارها به خاطر فعالیت سیاسی و انقلابی خود به زندان افتاد ولی هرگز دست از اعتقادات کمونیستی خویش دست برداشت .

برای رزا مسئله زنان و رهائی قطعی آنان ، از رهائی طبقه کارگر از قید سرمایه داری و استقرار سوسیالیسم و دیکتاتوری پرولتاریا جدا نبود . در مقابل رفقا و دوستان خود بسیار رؤف و مهربان و در مقابل دشمنان طبقاتی کارگران بسیار قاطع و سازش ناپذیر بود . در نامه هایی که از زندان مینوشت با عاطفه و احساس لطیف و شور و عشق فراوانی راجع به رفقا و دوستان خود صحبت میکرد و مینوشت . عشق و علاقه شدیدی به طبیعت و پرندگان داشت . نامه های زندان او به طرز بارزی جنبه های عاطفی و بسیار لطیف این زن کمونیست و انقلابی را نشان میدهند .

رزا به فعالیتهای انقلابی خویش ادامه داد تا اینکه در 19 ژانویه 1919 به دست مزدوران بورژوازی آلمان و به کمک نوکران سوسیال دموکرات این بورژوازی امپریالیستی به همراه رفیق خود، کارل لیکنشت به طرز فجیع و ددمنشانه ای به قتل رسیدند. او تمامی زندگی خود را بیدریغ و آگاهانه در راه مبارزه برای رفع استثمار و استقرار سوسیالیسم بکار بست. رزا برای تمامی زنان کارگر و زحمتکش و تمامی بشریت استثمار شده صرف نظر از جنس و نژاد میجنگید. بدون شک او سمبل مبارزه آشتی نا پذیر، صافخانه، انقلابی و شفافیت نظری و سازش نا پذیری تئوریک و پراتیکی و مارکسیستی بوده و میباشد.

بنفشه کمالی 5 مارس 2010
<http://shadochdt.wordpress.com>
banafshekamali@gmail.com